

δεσποινίς, ή προσκεκτική μητέρα και κάθε οικοδέσποινα μπορούν νάναι χίλιες φορές πλιό γοητευτικές από την εγωίστικη mondaine που δεν έχει άλλη απισχόλησι από την φρονίδα του προσώπου της.

Τάμικρά μου μυρμιγκί, δέν έχουν τίποτε διαιβολικό. Δέν γράφω για κείνες, πού μεταχειρίζονται διαπικνηρές και κούρασιτικές μεθόδους, πού οδηγούν στο πρόωρο γήρας και τη βεβαία ασχήμια. Δέν σκοπεύω να σά; από κλύθρο πικρί μίστη εύκλια, πού δέν θ' άπιμίστην ούτε πολλές προσπάθειες ούτε πολλές έξοδα, αλλά θί σάς δώσουν μι' έμράνισι εύχάριστη, κομψή και χιριτωμένη.

Θά την προτιμούσα χαριτωμένη γιατί ή χάρις θ' έλγει περισσότερο από την καλλονή.

Θ ΑΣΧΗΜΟΣ

ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ
ΤΟ ΠΡΩΙ
ΑΠΟ ΤΗΝ "ΤΕΨΙΘΕΑ".

Τ' άστρα πέθαιναν σκορπισμένα έδώ και κεί στον ούρανό, σά λιγόφωτα φαναράκια πού τους έλειπε το λάδι σε μεγάλη σκοτεινή πλατέα. Το φεγγάρι χανόταν πίσω από τις έληές, πού τις έβαφε πορφυρές. Γύρω κυριαρχούσε μι' άπέραντη ήσυχία. Μακρυνά σιγή Σκαλέτα έσκαζε ή Ανατολή. Από δώ ως τα «Τα λλά τ' α Όρη», από κεί μεσοπέλαγα σκεδόν, ό ήλιος πού δέν είχε ακόμα φανή σκορπούσε φωτεινά φείβολάν. Πάνω από τη Γαλάζια θάλασσα, πού είχε ξηπνήσει κούρασμένη άπ' άνήσυχο ύπνο κι' άπλωνε σαν ήρεμη λιμνούλα, άρχινούσε ένα φώς όμοιο με το χρώμα φλίδας μανταρινιού. Το βάθος της μικρής υγρήσγλωσίτσας της Σκαλέτας πού θρέφεται από την άρμύρα του γιγαλού, έπορφυρώνετο σά μενεξές. Δίγο-λίγο το χρώμα του μανταρινιού ζωήρευε και ήρθε σιμμή πού θαρρούσε πώς είχε χυθεί πέρα-πέρα, από δώ βαθιά στον Ύγρο Πόντο, από κεί σκεδόν ως τον Ψηλορείτη, μπροūζιος φρεσκοδουλεμένος, αναλυμένος σε σκόνι.

Μια ψαρόβαρκα μ' άνοιμένο το πανί έμπλεξε στην πύμφωτη αυτή ζώνη της Αδγής σά σ' άτέλειωτα δίχτυα από χρυσές κλωστίτσες και μεταξωιά κρόσσα. Σάν ό ήλιος δυνάμωσε το φώς του, ή ψαροπούλα χάθηκε σε μι' άποθέωμι λαμπε ή τόσο φανταχτερή πού τη θαρρούσε; βεγγαλικό χρυσόφωτο άναμμένο από το χέρι τ' άνθρώπου στο Μεγάλο φανέριμα του Θεού.

Το Μεγάλο Βουνό πού γέννη' ένα Θεό, γιγάντωνε τη μεγαλόπρεπη ύπαρξί του γαλάζια, σκεδόν ως τον Ούρανό π' έμοιαζε σταχτιάσπρος. Ο ήλιος σύρθηκε μέσα από τη θάλασσα θαρρούσε μουςκεμμένο; άλμύρα πού την έβλεπε να πέφτει σά χρυσή βροχούλα, και να σηματοίξη γύρους, όπως σά ρίχνουμε σε λίμνη μικρές πέρες. Πίσω από το φωτεινό άναβάτη, έμνησκε ένας δλόχρυσος φανταχτερός δίσκος πού για πολλήν ώρα καθρέφριζε την άμορφιά του στον άλάθευτο καθρέφτη τ' δλοκάθαρου διάφανου νερού.

Ψηλώνοντας ό ήλιος περνούσε μέσα από χρυσοκόκκινα ρόδα πού κάτω από το κανό του άγγιγμα σκορπίζονταν σε φυλλάκια τρελλιά χρυμυτιμένα. Και τα μιλιά μ' άβή ούρα άτιώνοντας σαν ήρεμη βροχή κάθιζαν σά μικροί άφιέρουσι άγγέλοι πάνω στον Ούρανό κάτω στη θάλασσα γύρα στις κοντινές βου

νοκορφές, και χάραζαν όθε διαβαίναν ένα κομμάτι από την πολυάνθη ζωή τους.

Τό Ρέθυμνο δεχόντανε τα πρώτα φιλιά του Ήλιου με την δλοκάθηρη προθυμιά νέας Παρθένας.

Ο ήλιος έδινε στο Βρύτινα π' άτλώνετο άντίκρουι και του κανε ρόδα - πόσο τεράστια ρόδα - τα χιονισμένα βροχάκια του.

Πιά πέρι τα Λευκά Όρη δικιολογούταν τ' άνυμίστημί τους σε μι' άλευρο ρόδι άνθησι πού τινάζετην κούρασι του Ύπνου σ' άπανωτάμξιλάρια βαθιά γαλάζια. Η ήλιος τινάζετο. Άντιβόλιζε τ' άστράκι το πρωινό. Ένι φώς; χινόσιν; πίνω άπ' όλα και τους έδινε την άίσθησι μι' άς Νέας πολύχυμης ζωής.

Σημέρωνε!...

N. ΜΙΡΑΝΤΑΣ

ΠΡΟΘΕΜΙΩΤΙΚΑ

—Δίαν πολεμοχαρώς έξεφύλλησε κατ' της «Δημοκρατίας» ό άλλωστε ήρωας και μελίχλιος φίλος κ. Χ. Πετρούκις.

Τόν βεβαίωδμεν ότι δέν έχει να φοβάται τίποτε έθνικήπτοντο; του Μπολοσεβιτισμού.

Οί έπι της διανοητής θά προαχθούν να μή εκτείνου «βέβηλον χείρα» έπί της παραθλασσίας προικώς οικίας του, ώστε ά;... ήνογάζη.

—Τροχοφόρος καταβοιχτήρας έχαμε την έμράνισιν του.

Θ' άρχίσουν δέ οι δρόμοι να βρέχονται. Το πρώτο άλλωστε καθήγον είναι άνάγκη να είπομεν ότι οφείλται εις τον κ. Στυλ. Γαλερών, του κ. δημάρχου άπουσιάζοντος.

Έπετεύγη δέ χάρις εις την σωτηρίαν αυτήν άπουσιάζοντος.

—Σύγκλησις εις τους έν ταίς Φυλακάις με την άμνηστία ήτις φαίνεται ότι τους έξορηγήθη.

Θά είμεθα περίεργοι να ιδώμεν τα όρια της άμνηστίας αυτής κατ' τα έκ ταύτης όφέλη.

Προκειμένοι έκ τούτου και μόνου του νομοθετήματος να κριθή ή «παραγωγή ή κλοδοσις» των πληροσίων μας πού αυριον δέν θά έχουν πού μόνον τούτο να επιδείξουν εις τους εκλογείς των.

—Ο κ. Γ. Τσαρής: ύστις ό; γνωστ' ή λαμβάνει μισθόν πληροσίου έδρασιών έν Ρεθύμνη, διαμαρτύρεται εις την «Αρξία» διότι τον ήργεν ως ούδέν επιτελούσαντα. Δέν δυναίμεθα παρά να έπιτελούμεν έπι τη διαμαρτυρία.

—Βρήκαν κατόν πάλιν προχθές εις την Βουλην οι Βενιζελόκλιτοι να δημοπρατήσου θούμβρον ύπερ του Βενιζέλου.

Οί γνωρίζοντες τους άνδρας ούδ'όλω; ήτόρησαν. Μη έχοντες τι άλλο να επιδείξουν οι περιφημοί αυτοί άντιπρόσωποι τού λαού, του ρίπτουν έκαστοτε, ό; ένα είδος σταχτής στα μάτια, την Βενιζελολατρείαν τους.

Και νομίζουν ότι ό λαός αυτός μπορεί να τους φέρη στη ράχη του και να τους πάχνη με το αίμα του διότι σ υ ν έ π ε σ ε ν ' ά γ α λ ο υ ν τον κ. Βενιζέλου.

—Θά είμεθα περίεργοι να ιδώμεν ποίως εντάσις είναι τα πτερόνια της μύτης των Αρμοδίων διά να μή σιγκινώνται άπ' την πικραμένη των άποχωρητηρίων εις Πλατιάν έντός της πόλεως, όπως είναι ή μύμησ Πόρτα.

—Ηερί τινας ήμερομισθίου υπηλήθων της Νομαρχίας πληροσφραγίσθη ότι να εκτιμε μεγαλύτερη πωτάτην οσίαν μετά κήτον, ότι έχει ως διαμερικόν τον προσωπικό υπήρτα; του Δημοσίου, ότι μετέχει 3—4 μακαλικών επιχειρήσεων, ότι κτείλθεν έπιτορβεία διά το είναι έπί της εγκαταστά-

† Κ. ΚΡΥΣΤΑΛΗ

ΠΟΘΟΣ

"Ηθελα νάμουν τσέλιγκας, νάμουν κ' ένας σκουτέρης, να πάω να ζήσω 'στο μαντρί, 'στην έρημιά, 'στα δάσα, ναχω κοπάδι πρόβατα, ναχω κοπάδι γίδια, κ' ένα σωρό μαντρόσκυλα, ναχω και βοσκοτόπια, το καλοκαίρι 'στα βουνά και το χειμώ 'στους κάμπους, ναχω από πάλιουρα βροδ και στρουγγα από ροδάμι, ναχω και 'σε ψηλή κορφή καλύβα από ρουπάκια, ναχω με τα βοσκόπουλα σε κάθε σκάρον γλέντι, ναχω φλογέρα να λαλώ, ν' αντιλαούν οι κάμποι, να μου βοηθάη 'στο σάλαγο, να μου βοηθάη 'στα γρέκια, κι' όντας θά τα σταλίζουμε τα δειλινα 'στους ίσκιους, 'στης ρεματίας τη χλωρασιά μαζί της να πλαγιάζω, να με κοιμίζη με φιλιά 'στους δροσερούς της κόρφους.

σεως και ότι διαχειρίζεται τα εκατομμύρια της Άστικής Έγκαταστάσεως, του κ. Νομάρχου θεωρούν το; βροδ το φορτίον.

Ο περιφημος αυτός υπάλληλος; άπολυτής επανειλημμένως παρά το Ύπουργείον διατηρείται εις την θέσιν του παρ' του κ. Νομάρχου.

Έλπίζουμεν ό κ. Νομάρχης επανερχόμενος έκ των λουτρών ν' άποφασίση να καθάριση αι την θέσιν του έν τη Νομαρχία μη εξακολουθών τα παύση ρόλον ύφισταμένου διά τους ήμερομισθίου; υπηλήθους του.

Όχι άπλώ; έπ' έξευτελισμώ του αλλά και έπί ζημια της Προσφυγικής ύποθέσεως; άνυπολογίστω.

—Ευάρθμη συμπολίται 1—2 έπίστρεψαν τα δύο τελευταία φύλλα της «Δημοκρατίας».

Οί άνθρωποι εφοβήθησαν σοβαρώς το μ ο ρ ι α σ μ α και νομίζοντες ότι επιστρέφοντες την έφημερίδα, αναγκιτίζου την Ίδέαν. Είπαμεν: Η «Δημοκρατία» δέν παρακαλεί κανένα να την λιμβάνη, άπλώ; έχει την άξιαν, οι λαμβάνοντες να μη δυστροπούν κατ' την πληρωμήν, αλλά να έξοφλύν τας άποδείξεις της συνδρομής άλλος τελοχνοτάτης.

—Ο κ. Ε. Τσουδερός; τηλεγραφή εις την «Αρξία» ότι άντιπυλιενομένο τον Παπαναστασιού δέν έλθεν καιρόν να έργασθη ύπερ των έφεδρων.

Αυτούμεθα διότι ό κ. Τσουδερός ύποτιμά τόσο τους εκλογείς του ώστε να τους νομίζη ίκανούς να λησμονήσουν την χθεσινήν άκόμη Ίστορίαν.

Και ή Ίστορία αυτή άνιφέρει ότι από των εκλογών ό κ. Τσουδερός διορίσθη έν μίνισ; Υπουργός ύπό πάντας τας διεθθάνια; Προσφυγορούς ούδέν δέ ύπερ των έφεδρων επιτελέσει.

Όσοτε κρείττον ή Σιγή.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΘΑ ΣΥΛΛΕΓΟΥΝ

ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ

Την παρελθούσαν Δευτέραν, 14 Ιουλίου, κληθείσα συνήλθεν έν τη αίθουση της Γεν. Διοικήσεως ή έγκάτως καταρτιθείσα δεκαμελής Έπιτροπεία Έράνων τού Ιστορικού Αρχείου.

Ο Ε. Χ. Γ. Διοικητού κ. Αποστολόπουλος έξέθετε τας μέχρι σήμερα περί τού Αρχείου τούτου ενεργείας της Γεν. Διοικήσεως; και έδήλωσε ότι ούδέποτε ή Γεν. Διοικήσις θά παύση τού να περιβάλη διά της προστισίσε; και της ύποστηρίξεως αυτής το έθνικόν έργον τού Αρχείου τούτου.

Έδωκεν ακολούθως τον λόγον εις τον Διευθυντήν τού Ιστορικού κ. Ν. Ι. Παπαδάκην, ό όποιος; διά μικράς εισηγήσεως παρέσχε πάσαν σχετικήν πληροφορίαν εις την Έπιτροπείαν.

Αντιγράφουμεν ένταυθα το μέ-

ρος το άφορών τας κυριωτέρας άνάγκας τού Αρχείου.

1) Συμπλήρωσις τού Προσωπικού εις έπικρή, κατ' το δυνατόν, αριθμόν και μάλιστα εις ίκανότητά.

2) Συγκέντρωσις άρχείων έκ τού Έσωτερικού και τού Έξωτερικού, 3) Έξαγορά ιδιωτικών Ιστορικών Συλλόγων.

4) Καταρτισμός Ιστορικής Βιβλιοθήκης έξ όλων των μέχρι σήμερα εκδοθέντων περί Κρήτης βιβλίων. 5) Έκτύπωσις πεπαλαιωμένων έγγραφων πρὸς άνανέωσιν.

6) Έκδοσις Ιστορικών Μελετών ή Ιστ. Περιοδικού,

7) Άναδίφησις και άντιγραφή των έν Βενετία Κρητικών Αρχείων, 8) Άναδίφησις των έν Κ)λει παρ' τοίς Πατριαρχείοις και παρ' τῷ Δημοσίῳ Αρχείοις Τουρκίας σωζομένων Ιστορ. στοιχείων.

9) Καταρτισμός πολεμικού Μουσείου και Ιστορικής Πινακοθήκης, 10) Άνεγερσις ιδίων άποθηκών, Βιβλιοθήκης και Άναγνωστηρίου, ή μάλλον Γραστημάτων κοινών διατε το Αρχείον Κρήτης και διά το Μουσείον Χανίων εις θέσιν κατάλληλον.

Διά τας εργασίας τούτας θά έξορειάξω ποσόν 1 1)2 έκτομ. δρ. περίπου. Μετά δεκαετιαν αι δικά; να θά περιορίζοντο εις την συντήρησιν μόνον ευαρίθμου προσώπων τού Αρχείου.

Μετά την εισήγησιν ταύτην ή Έπιτροπεία Έράνων καθήρτισε το Προεδρείον αυτής, ώς ύποτιζε ν' έπιτίτιμον Προεδρόν τον Μητροπολίτην Κρήτης. Καθώρτισε τον τρόπον της ενεργείας αυτής πρὸς έξέτασιν πάσαν διά το Αρχείον Άμισε ταμειλή Έπιτροπή; και τα καθήκοντα αυτής. Προέβη; συστάσεις; τινάς πρὸς την Γεν. Διοικήσιν περί συμπληρώσεως τού Προσωπικού τού Αρχείου. Έξουσιοδότησε την Γεν. Διοικήσιν να καταρτίση ή Έπιτροπείας Έράνων.

Ανεγνώρισε και έπήνεσε τον μέχρι σήμερα έπιδειχθέντα ζήλον και την επιμέλειαν τού Διευθυντού τού Αρχείου. Άνέβηκεν εις την Έπιτροπήν να κταρτιση πρόχειρον λισρόν των μάλλον έπαιγουσών αναγκών και να συγκαλέση έν καιρῷ την ολομέλειαν της Έπιτροπείας. Λίεταξε να γίνη έγγραφον πρὸς το Ύπουργείον της Ίθνηκής Οικονομίας παρακλήσων αυτό και δι' αυτου την Κυβέρνησιν να ενισχύση οικονομικῶς; και να αναγνωρίση το Αρχείον.

Είτα, μετά πολλάς εύχάς ύπερ ταχείας συμπληρώσεως τού Πατριωτικού και Έθνικου έργου τού Ιστορ. Αρχείου, ή Έπιτροπεία διελύθη περί ώραν 9 μ. μ.

Η ΓΕΦΥΡΑ ΠΛΑΤΑΝΙΑ

Κε Άνδρουλιδάκη

Σχετικῶς πρὸς την Γέφυραν Πλατανιά έχω την τιμήν να σά; άνακοινώσω ότι διατέθη ό άντιθά κ. Νομομαχητικῶς; να υπαβίλη σχετικήν μελέτην.